

according to Pāṇini, e.g. तरङ्गापवस्तः 'afraid of a wave'; but भोजनादपवस्तः (not भोजनापवस्तः) 'afraid of food'.
E. चस् with अप, kṛit aff. क्त.

अपचाय Tatpur. 1. m.f.n. (-यः-या-यम्) To be ashamed of.

2. n. (-यम्) (In Buddhistic doctrine.) One of the 108 धर्मालोकमुख q. v., probably: bashfulness; it leads to dispassion for the exterior world. E. चप् with अप, kṛitya aff. ख्यत्.

अपचिगर्तम् Avyayibh. Except in Trigarta. E. अप and चिगर्त.

अपथ I. Tatpur. n. (-यम्) ¹ Absence of a road. ² A bad or wrong road, literally and metaphorically; e.g. यः काकिनीमयपथप्रपन्नां समुदरेत्तिक्सहस्रतुल्याम् । कदापि कोटिष्वपि मुक्तहस्तं राजसिंहं न जहाति लक्ष्मीः ॥; or मा भूवन्नपथहरास्तवेन्द्रियाद्याः. — ³ The vulva (comp. अवाच्यदेश). Comp. अपथिन्. E. अ neg. or deter. and पथिन्, samās. aff. अ.

II. Bahuvr. 1. m. f. n. (-यः-या-यम्) ¹ Roadless. ² Having bad roads.

2. f. (-या) The name of several plants: ^a = पञ्चक, ^b Dry ginger, ^c Terminalia chebula, ^d Saccharum spontaneum, ^e प्रियङ्गु (Sureswara: अपथा पञ्चके शुण्यां पथ्यानिचुप्रियंगुषु). E. अ priv. or deter. and पथिन्, samās. aff. अ.

अपथहर Tatpur. m. f. n. (-रः-रा-रम्) Carrying off or leading to bad roads (lit. or metaph.); comp. the instance s. v.

अपथ. E. अपथ and हर.

अपथिन् Tatpur. m. (-न्या) ¹ Absence of a road. ² A bad or wrong road; comp. अपथ; e.g. शीघ्रायमाणैः ककुभो ऽ सुवानिर्जनैरपथानमुपेत्य सृष्टिः । शोकादभूषैरपि भुञ्जकासांचकार नागैर्नृपयाश्चमिष्टैः ॥. E. अ neg. or deter. and पथिन्.

अपथ्य Tatpur. m. f. n. (-यः-या-यम्) ¹ Unwholesome, contra-indicated, unfit as food or drink in particular complaints; e.g. आपातरमणीयानां संयोगानां प्रियैः सह । अपथ्यानामिवान्नानां परिणामो हि दाहणः । ² Unsuitable, inconsistent, obnoxious; e.g. सर्वस्य जायते मानः स्वहिताच्च प्रमादति । वृद्धौ भजति चापथ्यं नरो येन विनश्यति. ³ Bad, evil, unlucky; e.g. अपथ्यमायतौ लोभादामनन्धनुजीविनः । प्रियं शृणोति यस्मिन्मृत्युञ्जन्ति न संपदः ॥. E. अ neg. and पथ्य.

अपथ्यभुज Tatpur. m. f. n. (-क्-क्-क्) Eating unwholesome things. E. अपथ्य and भुज्.

अपथ्यनिमित्त Bahuvr. m. f. n. (-त्तः-ता-त्तम्) Produced by unwholesome diet (as a disease, opposed to सहज or a disease which is hereditary). E. अपथ्य and निमित्त.

अपद् Tatpur. m. f. n. (-त्-त्-त्) (ved.) Going on a road which does not exist or which is unknown. [In the passage in which this word occurs, Śatap. XIV. 8. 15. 10., it is an epithet of गायत्री, which for mystical reasons has been called previously एकपदी 'one-footed', द्विपदी 'two-footed', त्रिपदी 'three-footed' and चतुष्पदी 'four-footed'; Dwiveda-ganga on the Śatapathabr. explains अपद् 'because a पद् i. e. by what she may be known does not exist' — पयसे ज्ञायसे येन तत्पदं न विद्यते यस्याः सा त्वमपदसि —; but according to this gloss अपद् would be a Bahuvr., while its accent — the udātta on the first syllable — assigns it to the class of Tatpur. compounds. The interpretation of Śaṅkara on the same passage in the Bṛihadār. seems therefore preferable: अविद्यमानं पदं येन पयसे सा त्वमपदसि 'thou art अपद् because thou goest on a road which does not exist or which is unknown'. — In no case can the word

mean 'footless', for its form would then be अपदी and its accent the udātta on the penultima. — Bahuvr. forms like अपदे, अपदी &c. belong to the base अपाद् q. v., not to a base अपद्.] E. अ neg. and पद् (with an ellipsis of पद).

अपद् I. Tatpur. n. (-दम्) ¹ No-place. ² A place which cannot be stepped or dwelt upon, a bad place. ³ (In Grammar.) A word which is not a पद (q. v.) or an inflected word; e.g. सगतिग्रहणमपदत्वात्. E. अ neg. or deter. and पद्.

II. Bahuvr. 1. m. f. n. (-दः-दा-दम्) ¹ Footless. ² Without a place, without a shelter; e.g. पदापदा परिभ्रमन्नयेन यापदापदा (comm. अपदा अचाणा अस्थाना वा दमयन्ती &c.).

³ Unsteady, fickle; e.g. अपदमा (comm. अस्थिरलक्ष्मीका).

2. m. (-दः) A reptile.

3. n. (-दम्) (ved.) The æther (according to Śāyana and Mahidhara; the accent of the word in the latter sense is irregular, viz. the udātta on the second syllable). E. अ priv. and पद्.

अपदक्षिणम् Bahuvr. and Avyayibh. On the left side ('अपगता दक्षिणा यच्च तत्'). Comp. अपसव्य. E. अप and दक्षिणा.

अपदम् Bahuvr. m. f. n. (-मः-मा-मम्) I. Of unsteady fortune, of transitory luck. E. अपद and मा.

II. Without self-control. E. अप and दम्.

अपदरहा Tatpur. f. (-हा) The name of a parasitical plant (Epidendron Tesseloides Roxb.). E. अ neg. and पद्-रह.

अपदरोहिणी Tatpur. f. (-णी) The same as the preceding. E. अ neg. and पद्-रोहिन्.

अपदवापद् Bahuvr. m. f. n. (-त्-त्-त्) Free from the calamity of fire (as a forest). E. अप and दव-आपद्.

अपदश् Bahuvr. m. f. n. (-शः-शा-शम्) Far from ten. Comp. उपदश्. E. अप and दश्न्, samās. aff. डच्.

अपदान Tatpur. n. (-नम्) ¹ Pure or faultless behaviour (= शुद्धं चरितम् Subhiti). ² Accomplished, excellent work (= वृत्तं प्रशस्तं कर्म Rāyamukuta; = निर्वृद्धं कर्म Bharatamālla; = निष्पन्नं कर्म or सोत्कर्षं कर्म Ramānātha &c.). A various reading of अवदान. E. दै with अप, kṛit aff. ल्यट्.

अपदान्तर Tatpur. m. f. n. (-रः-रा-रम्) Contiguous, near, close together; e.g. अपदान्तरं च परितः क्षितिक्षितामपतन्दुतभमितहेमनेमयः. Comp. अपटान्तर. E. अ neg. and पद्-अन्तर, lit. 'having not (even) the interval of a foot' (comm. नास्ति पदस्थान्तरमवकाशो यस्मिन्).

अपदार्थ Tatpur. m. (-र्थः) Nonentity. E. अ neg. and पदार्थ.

अपदिशम् Avyayibh. Between two regions of the compass (as south-east &c.). [The Siddhāntakaum. appears to assume also a neuter अपदिश (-शम्) 'intermediate space of the compass', since it explains अपदिशम् as representing the value of the instrum. or locative of अपदिश viz. 'अपदिशम् ।

अपदिशेन । अपदिशम् । अपदिशे'; but the comm. on the Amarak. I. 1. 2. 7. take the words 'क्षीवावयम्' mentioned there, expressly as meaning 'Avyayibh.' and as imparting moreover to अप in अपदिशम् the meaning 'in the middle of'. Śwamin explains अपदिशम् as representing the value of a case of दिष् (comp. Pāṇ. II. 1. 6), but Bhaṇujid. refutes him in contending that the word could not imply then the notion of 'in the middle of': 'दिशोरिदमपदिशं विभक्त्यर्थे ऽ व्ययीभाव इति स्वामी । तत्र । संबन्धमाचक्ष्य विभक्त्यर्थत्वे ऽ पि मध्यस्य तदर्थत्वाभावात्'. — It seems unnecessary, however,